

An Herrn Glasunow.
Morgen und Abend.

Panu Głazunow.
RANEK I WIECZÓR.

А. К. Глазунову.
УТРО И ВЕЧЕРЬ.

César Cui, Op. 48. № 3.

Andantino.

mf Son-ne strahlte im Ost von Wol-ken roth um - säu - met,
mf Słoń-ce błyszczyna wscho - dzie w chmurogni-stych wian - ku,
 Солн-це пышно вос-хо - дитъ въ ог-нен-ной ко - ро - нѣ,

Andantino.

f p

p des Mondes bleich Gesicht im Westen still verglühte,

p A na za - cho-dzie księ-życ bla-de li - ce mro-czy,
 a na za - ka - tѣ мѣ-сяць блѣд-ный у - га-са - еть.

p poco riten.

mf
son-nenwärts strebt der Ro - se frisch er-schlossne Blü - te,

mf
Ró ża za słoń - cempacz - ki roz - wi - nio - ne to - czy,
Ро - за сво - ю го - лов - ку къ солн - цу о - бра - ти - ла,

a tempo
p

p
das Veil - chen kniet ge - beugt vom Mor - gen - thau und träu - met.

p
Fi - jo - lek kle - czy zgie - ty pod krop - la - mi ran - ku.
ро - са фі - ял - ку бѣд - ну - ю къ зем - лѣ скло - ни - ла.

p

mf
Lau-ra erschien am Fen-ster, ich knie - te am Git - ter tändelnd mit ih - ren Lo - cken, die

mf
Лау - ра блысне - ѡвок - не, Ук - лѣк - ѡм на ган - ку; О - на, муска - јаспло - ту звучь
Ста - лавѡк - нѣ Ла - у - ра, я палѣ на ко - лѣ - ни; о - на, сво - и - ми кудря - ми неб -

p

gol - den sich schlangen. Sag, so sprach sie, weshalb so schmerzensebleich die Wangen beim

złoty - war - ko - czy, „Cze - mu rze - kła, tak ra - no smut - ne ma - cie o - czy, i
 reż - no ig - ra - ja, „что“ ска - за - ла, „съу - тра такъ смот - ри - те печаль - но, и

Mon - de, beim Veil - chen, bei dir, du mein Rit - ter.

mie - siąc, i fi - ja - tek, i ty mój ko - chan - ku!
 мѣ - сяць, и фі - ял - ка, и ты, мн - лый другъ мой?“

A - bends bot sich dar ein and - res Bild den Bli - cken:

W wie - czor przy - szed - łem no - wym ba - wić się wi - do - kiem.
 Ве - черъ на - сталъ, и все во - кругъ пе - ре - мѣ - ни - лось.

riten.

mf

Auf stieg strah-lend der Mond, der Tags sich hielt ver - bor - gen

mf

Wra - ca ksie-życ, twarz je - go peł - na i ru - mia - na,
 Вер - нул - ся мѣсяць въ пол - номъ бле - скѣ и ве - ли - чьи;

a tempo

p

mf

Ein Lüft-chen weh-te lind das Veil-chen zu er - qui - cken;

mf

Fi - jo - łek pod-niół list - ki o - rzeż-wio - ne mro - kiem;
 фі - ял - ку о - жи - вилъ ве - чер - ній свѣ - жій сум - ракъ;

p

mf

Wie - der am Fen - ster stand mein Lieb - chen oh - ne Sor - gen, nur

mf

Zno-wu sła-ne - ła wok - nie mo - ja u - ko cha - - na, w pie -
 сно - ва въ ок - нѣ блес - ну - ла пре - ле - стна - я Ла - у - ра; о -

cre

cre

p

scen *do*

schö - ner noch geschmückt um ganz mich zu be - stri - cken;

scen *do*

kniej - szem jesz - cze stro - ju i z we - sel - szém o - kiem;
 на е - ще на - ряд - нѣхъ, ра - до - стнѣ - е смот - ритъ;

fz.

kni - en musst ich aufs Neu - e

fz.

Зно - ви и нѣгъ jej kle - cze
 сно - ва я палъ кѣно - гамъ е - я

mf *f* *ri - te nu - to*

p *riten.* *p* *pp*

trau - rig wie am Mor - gen.

p *riten.* *p* *pp*

tak smut - ny jak z ga - na.
 все съ той - же то - ско - ю.

a tempo *pp* *rit.* *pp*